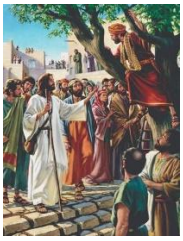
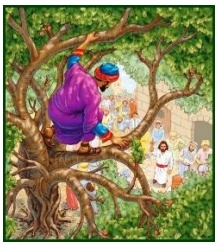
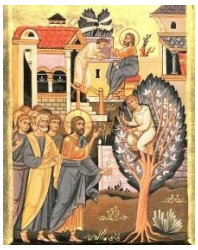
บทเทศน์และข้อคิด วันอังคารที่ 17 พฤศจิกายน 2026

ระลึกถึงนักบุญเอลีซาเบธแห่งฮังการี (St. Elizabeth of Hungary) ศต 13

บทอ่าน: วิวรณ์ 3:1–6, 14–22; ลูกา 19:1–10



หัวข้อไตร่ตรอง: **“เมื่อเจ้าหญิงเปิดประตูให้คนยากจน พระเยซูเจ้าก็เสด็จเข้ามาในชีวิตของเธอ”**

ข้อความสำคัญ: “ดูเถิด เรากำลังยืนเคาะประตูอยู่ ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขาและกินอาหารร่วมกับเขา” (วว 3:20)

คนบางคนมีทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต แต่กลับไม่มีความสุข ขณะที่บางคนยอมสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง แต่กลับค้นพบความสุขที่แท้จริง? วันนี้พระศาสนจักรเชิญชวนเราให้รู้จักสตรีผู้หนึ่ง เธอเป็นถึงเจ้าหญิง มีปราสาทราชวัง มีคนรับใช้ มีเครื่องประดับและทรัพย์สมบัติมากมาย แต่เธอกลับเลือกใช้ชีวิตอยู่ใกล้ชิดกับคนยากจน คนป่วย และผู้ที่สังคมทอดทิ้ง เธอคือ นักบุญเอลีซาเบธแห่งฮังการี ผู้สิ้นชีวิตเมื่อมีอายุเพียง 24 ปี! แต่ชีวิตสั้น ๆ ของเธอกลับทิ้งร่องรอยแห่งความรักไว้ในประวัติศาสตร์พระศาสนจักรเกือบ 800 ปี

1. เจ้าหญิงผู้ค้นพบพระเยซูเจ้าในคนยากจน

เอลีซาเบธเกิดในปี ค.ศ. 1207 เป็นพระธิดาของกษัตริย์แอนดรูว์ที่ 2 แห่งฮังการี ตั้งแต่อายุเพียง 4 ขวบ เธอถูกส่งไปยังราชสำนักแห่งทูริงเกน ในดินแดนเยอรมนีปัจจุบัน เพื่อเตรียมการสมรสตามธรรมเนียมการเมืองของราชวงศ์ ต่อมาเธอสมรสกับลุดวิกที่ 4 ผู้ปกครองทูริงเกน สิ่งที่น่าประทับใจคือ สามีภรรยาคู่นี้รักกันอย่างลึกซึ้ง ลุดวิกมิได้ขัดขวางการทำบุญของภรรยา แต่กลับสนับสนุนเธอ มีเรื่องเล่าว่า เมื่อข้าราชบริพารบางคนร้องเรียนว่าเอลีซาเบธแจกจ่ายทรัพย์สมบัติให้คนยากจนมากเกินไป สามีของเธอตอบอย่างอารมณ์ดีว่า “ตราบใดที่เธอไม่ขายปราสาทของเรา ข้าก็ยินดีให้เธอทำ!” นี่เป็นสามีที่น่ารักจริง ๆ! บางครอบครัวในสมัยนี้ เพียงภรรยาบริจาคเงินทำบุญมากไปหน่อย สามีก็อาจจะเริ่มถามแล้วว่า “เดือนนี้เราจะเอาอะไรกิน?” แต่ลุดวิกเข้าใจว่า ความรักที่ภรรยามอบให้คนยากจนนั้น ไม่ได้ทำให้ความรักในครอบครัวลดลง ตรงกันข้าม กลับทำให้ชีวิตสมรสของทั้งสองศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ทรงยกย่องชีวิต

สมรสของทั้งสองว่า เป็นตัวอย่างของการที่ความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ช่วยเสริมสร้างความรักของสามีภรรยา

2. อัศจรรย์ดอกกุหลาบ — ความรักที่พระเจ้าทรงทำให้งดงาม

มีตำนานเก่าแก่ที่งดงามมากเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับนักบุญเอลีซาเบธ วันหนึ่งเธอนำขนมปังจำนวนมากใส่ไว้ในผ้าคลุม เพื่อแอบนำไปแจกคนยากจน ระหว่างทางเธอพบสามีของเธอ เขาถามว่า “เอลีซาเบธ เธอกำลังถืออะไรอยู่ในผ้าคลุมนั่น?” เมื่อเธอเปิดผ้าคลุมออก สิ่งที่ปรากฏต่อสายตากลับไม่ใช่ขนมปัง แต่เป็นดอกกุหลาบที่สวยงามจำนวนมาก! เรื่องนี้เป็นตำนานอัศจรรย์ที่เล่าขานกันมา ซึ่งความหมายฝ่ายจิตที่ลึกซึ้ง และกลายเป็นที่มาของภาพนักบุญเอลีซาเบธถือดอกกุหลาบในงานศิลปะศักดิ์สิทธิ์

ขนมปังคือสิ่งที่เรามอบให้ผู้อื่น กลายเป็นดอกกุหลาบนั่นคือความงดงามที่ความรักก่อให้เกิดขึ้น เมื่อเรามอบอาหารแก่คนหิวโหย เราไม่ได้เพียงเติมเต็มท้องที่ว่างเปล่า แต่เรากำลังทำให้ชีวิตของใครบางคนเบ่งบานอีกครั้ง, เมื่อเราให้อภัยคนที่ทำร้ายเรา เรากำลังเปลี่ยนความขมขื่นให้กลายเป็นดอกกุหลาบแห่งสันติสุข, เมื่อเราเยี่ยมคนป่วย คนชรา หรือคนที่ถูกทอดทิ้ง เรากำลังนำกลิ่นหอมแห่งความรักของพระเยซูเจ้าเข้าไปในชีวิตของเขา **อัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอาจไม่ใช่ขนมปังกลายเป็นดอกกุหลาบ แต่เป็นหัวใจที่เห็นแก่ตัว กลายเป็นหัวใจที่รู้จักรักและเสียสละ**

3. ศักเคียส — คนร่ำรวยที่ค้นพบว่าความสุขไม่ได้อยู่ที่เงิน

พระวรสารวันนี้เล่าเรื่องศักเคียส หัวหน้าคนเก็บภาษีแห่งเมืองเยรีโค เขาร่ำรวยมาก แต่ไม่ได้รับความเคารพจากผู้คน เพราะอาชีพเก็บภาษีในเวลานั้นเกี่ยวข้องกับระบบที่เอื้อให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบ ศักเคียสอยากเห็นพระเยซูเจ้า แต่เขาตัวเตี้ย จึงปีนขึ้นต้นมะเดื่อเทศ ชายร่ำรวย ผู้มีตำแหน่งสูง ใส่เสื้อผ้าหรูหรา แต่กลับปีนต้นไม้เหมือนเด็ก ๆ! บางทีเขาอาจมีเงินมากพอที่จะซื้อบ้านทั้งหลัง แต่ไม่มีเงินจำนวนใดซื้อความสงบสุขในหัวใจได้ เมื่อพระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นเขา พระองค์ตรัสว่า “ศักเคียส รีบลงมาเถิด เพราะวันนี้เราจะต้องพักอยู่ในบ้านของท่าน” (ลก 19:5) น่าสนใจว่า พระเยซูเจ้าไม่ได้เริ่มต้นด้วยการตำหนิความผิดของศักเคียส พระองค์เริ่มต้นด้วยการมอบความรักและการยอมรับ แล้วสิ่งมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้น! ศักเคียสประกาศว่าเขาจะมอบทรัพย์สินครึ่งหนึ่งให้คนยากจน และถ้าเคยโกงใคร เขาจะชดใช้ให้ถึงสี่เท่า ก่อนพบพระเยซูเจ้า ศักเคียสใช้คนอื่นเป็นเครื่องมือเพื่อสะสมเงิน แต่หลังพบพระเยซูเจ้า เขาใช้เงินเพื่อช่วยเหลือคนอื่น นี่คือการกลับใจอย่างแท้จริง! นักบุญเอลีซาเบธก็เช่นเดียวกัน เธอไม่ยอมให้ทรัพย์สมบัติครอบครองหัวใจ แต่ใช้ทรัพย์สมบัติเป็นเครื่องมือรับใช้พระเจ้า

4. พระเยซูเจ้ากำลังเคาะประตู – แต่เราได้ยินหรือไม่?

ในบทอ่านจากหนังสือวิวรณ์ พระเยซูเจ้าตรัสกับพระศาสนจักรแห่งเมืองเลาดีเซียว่า "ท่านพูดว่า ฉันร่ำรวย มีทรัพย์สมบัติมากมาย ไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว แต่ท่านไม่รู้ว่าตนเองน่าสงสาร ยากจน ตาบอด และเปลือยกาย" (เทียบ วว 3:17) นี่เป็นคำเตือนที่ทรงพลังสำหรับพระศาสนจักรในทุกยุคสมัย เราอาจมีวัด/สักการสถานที่สวยงาม มีพิธีกรรมที่สง่า มีองค์กรที่เข้มแข็ง มีทรัพย์สินและกิจกรรมมากมาย แต่คำถามสำคัญคือเรายังมีหัวใจที่อ่อนโยนต่อคนยากจนอยู่หรือไม่? พระเยซูเจ้าทรงเตือนพระศาสนจักรแห่งเมืองซาร์ดิสด้วยว่า "ท่านมีชื่อว่าเป็นผู้มีชีวิต แต่ท่านตายแล้ว" (วว 3:1) นี่เป็นคำเตือนที่ค่อนข้างน่ากลัว! **ภายนอกอาจดูมีชีวิตชีวา แต่ภายในอาจสูญเสียไฟแห่งความรักไปแล้ว** *สำหรับวัดของเรา การพัฒนาสถานที่และอาคารเป็นสิ่งดีและจำเป็น แต่การพัฒนาที่สำคัญไม่แพ้กันคือการสร้างชุมชนที่ไม่มีใครรู้สึกว่าตนเองถูกลืม เพราะว่าพระศาสนจักรไม่ได้มีหน้าที่เพียงเปิดประตูวัดให้คนเข้ามาเท่านั้น แต่ต้องกล้าเดินออกจากประตูวัด ไปหาคนที่ไม่สามารถเดินเข้ามาหาเราได้ด้วย*

5. เจ้าหญิงที่กลายเป็นพยาบาลของคนยากจน

ชีวิตของเอลีซาเบธไม่ได้มีแต่ดอกกุหลาบ ปี ค.ศ. 1227 สามีของเธอเสียชีวิตระหว่างเดินทางไปร่วมสงครามครูเสด ขณะที่เขามีอายุเพียง 27 ปี เอลีซาเบธกลายเป็นม่ายตั้งแต่อายุประมาณ 20 ปี มีลูกเล็กถึงสามคน ต่อมาเธอต้องออกจากปราสาทที่เคยเป็นบ้านของเธอ แต่แทนที่จะจมอยู่กับความสิ้นหวัง เธอกลับอุทิศชีวิตรับใช้คนยากจนอย่างเต็มที่ เธอสร้างโรงพยาบาลที่เมืองมาร์บวร์ก และลงมือดูแลผู้ป่วยด้วยตนเอง ทั้งทำความสะอาด บริการอาหาร และเฝ้าดูแลผู้ที่กำลังจะสิ้นใจ ในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 1228 เธอได้ปฏิญาณสละความฟุ้งเฟ้อของโลก และดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์แห่งความยากจนของนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี

ครั้งหนึ่งผู้ดูแลฝ่ายจิตของเอลีซาเบธตำหนิเธอที่ลงมือทำงานต่ำต้อยในการดูแลคนป่วยด้วยตนเอง เธอกลับอธิบายว่า <u>การรับใช้คนยากจนทำให้เธอได้รับพระหรรษทานและเรียนรู้ความสุภาพถ่อมตน เมื่อก่อนเธอมีคนรับใช้คอยล้างเท้าให้เธอ แต่บัดนี้เธอกลับเป็นฝ่ายล้างเท้าให้ผู้อื่น</u>! เมื่อก่อนเธอนั่งบนบัลลังก์ แต่บัดนี้เธอคุกเข่าข้างเตียงคนป่วย! เธอสูญเสียบัลลังก์ของโลก แต่ได้ค้นพบบัลลังก์แห่งความรักของพระเยซูเจ้า เธอสิ้นชีวิตวันที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 1231 เมื่อมีอายุเพียง 24 ปี และได้รับการประกาศเป็นนักบุญในปี ค.ศ. 1235 เพียงสี่ปีหลังจากเสียชีวิต

6. วันนี้เราจะเปิดประตูให้พระเยซูเจ้าอย่างไร?

พระเยซูเจ้าตรัสในบทอ่านวันนี้ว่า “ดูเถิด เรากำลังยืนเคาะประตูอยู่” บางครั้งพระองค์ไม่ได้เคาะประตูบ้านเราด้วยพระหัตถ์ แต่ทรงเคาะผ่านเสียงของผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ อาจเป็นพ่อแม่สูงวัยที่รอลูกโทรศัพท์หา อาจเป็นคนป่วยที่ไม่มีใครไปเยี่ยม อาจเป็นคนยากจนที่กำลังรออาหารมื้อเย็น หรืออาจเป็นคนในครอบครัวที่กำลังรอเพียงคำว่า “ขอโทษ” หรือ “ฉันให้อภัยเธอ” พระเยซูเจ้าอาจกำลังยืนอยู่ตรงนั้น! ศักเคียสเปิดประตูบ้านให้พระเยซูเจ้า แล้วชีวิตของเขาก็เปลี่ยนไป เอลีซาเบธเปิดประตูปราสาทให้คนยากจน แล้วชีวิตของเธอก็กลายเป็นชีวิตของนักบุญ วันนี้พระเยซูเจ้ากำลังเคาะประตูหัวใจของเรา เราจะเปิดให้พระองค์หรือไม่? ขอให้เราจดจำคำสอนจากชีวิตของนักบุญเอลีซาเบธว่า “เราไม่จำเป็นต้องเป็นคนร่ำรวย จึงจะเป็นคนใจกว้างได้ และเราไม่จำเป็นต้องทำสิ่งยิ่งใหญ่ จึงจะเป็นนักบุญได้” เพียงแต่ทำสิ่งเล็ก ๆ ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ **ขอให้ชีวิตของเรากลายเป็นดอกกุหลาบแห่งความเมตตา ที่นำความหวังและความชื่นชมยินดีไปสู่ผู้คนรอบข้าง**

เกร็ดประวัติศาสตร์พิเศษที่น่าสนใจ

1. เจ้าหญิงผู้ถอดมงกุฎต่อหน้าพระเยซูเจ้าที่ถูกตรึงกางเขน

วันหนึ่งในโอกาสสมโภชแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ เอลีซาเบธถอดมงกุฎของเธอ วางไว้หน้าพระรูปพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขน แล้วหมอบลงภาวนา เมื่อแม่สามีตำหนิว่าไม่เหมาะสมกับฐานะเจ้าหญิง เธอตอบในความหมายว่า “ฉันจะสวมมงกุฎแห่งเกียรติยศได้อย่างไร ในเมื่อพระเยซูเจ้ากษัตริย์ของฉันทรงสวมมงกุฎหนาม?”

2. เจ้าหญิงผู้ไม่ยอมรับอาหารที่ได้มาจากความอยุติธรรม

พยานผู้ใกล้ชิดเอลีซาเบธเล่าว่า เธอจะไม่รับประทานอาหารจนกว่าจะแน่ใจว่าอาหารนั้นมาจากทรัพย์สินที่ได้มาอย่างชอบธรรม และเธอยังพยายามชดเชยความเสียหายให้ผู้ถูกเอารัดเอาเปรียบ นี่เป็นเรื่องน่าทึ่งมาก เพราะเอลีซาเบธไม่ได้สอนเพียงให้คนร่ำรวยบริจาคเงิน **แต่ยังเตือนว่า เงินที่ใช้ทำบุญต้องไม่เป็นเงินที่ได้มาจากการเบียดเบียนผู้อื่น**

ประเด็นนี้เชื่อมโยงโดยตรงกับศักเคียสที่สัญญาจะคืนเงินแก่ผู้ถูกโกงถึงสี่เท่า (ลก 19:8) **“นักบุญเอลีซาเบธไม่ได้เพียงถามว่า วันนี้ฉันจะให้อะไรแก่คนยากจน แต่เธอยังถามด้วยว่า สิ่งที่ฉันมีอยู่นั้น ได้มาจากความยุติธรรมหรือไม่?”**

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์จอห์น ลาดพร้าว กรุงเทพฯ